

PRAKSISOVERSIGT · SKATTERÅDET

Praksisoversigt over ledelsens sæde og skattemæssigt hjemsted for selskaber

Skatterådets bindende svar om fuld skattepligt efter selskabsskattelovens § 1, stk. 6, og løsning af dobbeltdomicil

Version 1 · Opdateret 29. maj 2026 · 4 afgørelser · 2018–2024

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Oversigten behandler, hvornår et udenlandsk registreret selskab alligevel bliver fuldt skattepligtigt til Danmark, fordi ledelsens sæde er her, jf. [selskabsskatteloven § 1, stk. 6](#), og hvordan dobbeltdomicil løses efter dobbeltbeskatningsoverenskomsternes (DBO) tie-breaker – efter den multilaterale konvention (MLI) ved gensidig aftale frem for automatisk efter ledelsens sæde. Skatterådet afgør spørgsmålet i bindende svar ved en samlet konkret vurdering af, hvor den daglige ledelse reelt udøves. Fremstillingen hviler på retsgrundlaget, forarbejderne til § 1, stk. 6 (indsat ved lov nr. 312 af 17. maj 1995 og nyaffattet i 2012), samspillet med exitbeskatningen i § 5, stk. 7, samt den parallelle domstolspraksis om transparens og tilsidesættelse af udenlandske enheder. Den nærmere subsumption i de enkelte bindende svar beror altid på en konkret vurdering af de faktiske ledelsesforhold.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Skatterådet anser et udenlandsk registreret selskab for fuldt skattepligtigt til Danmark, når ledelsens sæde er her, dvs. når den daglige ledelse reelt udøves fra Danmark, jf. [selskabsskatteloven § 1, stk. 6](#).
- 02** Skatterådet lægger afgørende vægt på, hvor de reelle ledelsesbeslutninger træffes – som udgangspunkt direktionens sæde – og ikke på det formelle registrerings- eller vedtægtsland.
- 03** Hvor bestyrelsen reelt forestår den daglige ledelse (typisk i holdingselskaber), er stedet for bestyrelsens beslutninger afgørende; digitale bestyrelsesmøder vurderes efter, hvor beslutningerne faktisk træffes, ikke hvor mødet formelt afholdes.
- 04** Skatterådet frafalder dansk beskatning ved dobbeltdomicil, hvis Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke er selskabets hjemstedsstat.
- 05** Efter MLI artikel 4 afgøres selskabers dobbeltdomicil for omfattede overenskomster ved gensidig aftale (MAP) mellem de kompetente myndigheder, og ikke længere automatisk efter stedet for den virkelige ledelse.

- 06** Flyttes ledelsens sæde ud af Danmark, så den fulde skattepligt efter § 1 ophører, udløser det exitbeskatning efter selskabsskatteloven § 5, stk. 7, hvor aktiver og passiver, der ikke forbliver under dansk beskatning, anses for afhændet til handelsværdien.
- 07** Et selskab, der flytter sit vedtægtsmæssige hjemsted ud af Danmark, men fortsat ledes herfra, forbliver fuldt skattepligtigt efter § 1, stk. 6, og udløser dermed ikke exitbeskatning.
- 08** Højesterets transparens- og gennemstrømningsdomme viser, at en udenlandsk enheds skattemæssige stilling afgøres efter danske regler og realiteten, ikke efter den formelle struktur.

Retsgrundlaget: fuld skattepligt for selskaber med ledelsens sæde i Danmark

Selskabsskatteloven § 1, stk. 1 opregner de selskaber og foreninger m.v., der er fuldt skattepligtige til Danmark. Hvornår de pågældende enheder anses for *hjemmehørende* her, fastlægges i **§ 1, stk. 6**: et selskab omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2-6, anses for hjemmehørende her i landet, hvis det enten er **registreret** her eller har **ledelsens sæde** her. Den fulde skattepligt kan derfor indtræde for et selskab, der er registreret i udlandet, alene fordi ledelsen reelt sidder i Danmark.

Reglen om ledelsens sæde blev indført ved **lov nr. 312 af 17. maj 1995** (som samtidig indsatte afståelsesfiktionen i § 5, stk. 7) og blev nyaffattet i 2012. Forarbejderne til nyaffattelsen beskriver rækkevidden:

"Det gælder således fortsat, at selskaber og foreninger m.v., der er nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2-6, og som er registreret i udlandet, men har ledelsens sæde i Danmark, vil være fuldt skattepligtige til Danmark."

og videre:

"Med forslaget er der fuld skattepligt, når selskaber og foreninger m.v. er registreret i Danmark, og denne beskatning frafaldes alene, hvis de har dobbeltdomicil, og Danmark i henhold til en indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke har denne beskatningsret."

Selskabsskattelovens § 1 ændres på en række punkter pr. 1. januar 2026 (bl.a. om medarbejderejevirkomheder og andelsforeninger), men selve ledelsens sæde-reglen i § 1, stk. 6, berøres ikke af de vedtagne, endnu ikke konsoliderede ændringer.

Afgrænsning: Oversigten dækker ikke fast driftssted for udenlandske selskaber (se **skatteraadet-fast-driftssted**), fysiske personers bopæl og fulde/begrænsede skattepligt (se **bopæl-skattepligt**) eller retmæssig ejer af udbytte og renter (se **retmaessig-ejer**).

LOV

Selskabsskatteloven § 1, stk. 1, 6

§ 2 Hvad Skatterådet lægger vægt på: hvor udøves den daglige ledelse

Det afgørende kriterium efter § 1, stk. 6 er, hvor **den daglige ledelse** faktisk udøves. Skatterådet foretager en samlet konkret vurdering af de reelle ledelsesforhold og lægger vægt på, hvor de væsentlige ledelsesbeslutninger reelt træffes – ikke på, i hvilket land selskabet formelt er registreret eller har vedtægtsmæssigt hjemsted.

Vurderingens kernelementer er:

- **Direktionens placering.** Udgangspunktet er, at ledelsens sæde er der, hvor direktionen varetager den daglige ledelse. Sidder direktionen i Danmark, taler det for ledelsens sæde her.
- **Bestyrelsen kontra direktionen.** I selskaber – typisk holdingselskaber – hvor den "daglige" ledelse i realiteten består i overordnede beslutninger på bestyrelsesniveau, er det afgørende, hvor disse beslutninger reelt træffes. Det formelle mødested er ikke i sig selv afgørende, hvis beslutningerne i praksis træffes et andet sted.
- **Digitale bestyrelsesmøder.** Når møder afholdes virtuelt, er det afgørende, hvorfra deltagerne – og navnlig den person, der reelt styrer beslutningerne – udøver ledelsen, ikke hvor mødet formelt registreres afholdt.
- **Holdingselskaber uden substans.** Et udenlandsk holdingselskab uden reel ledelsesaktivitet i registreringslandet vil have ledelsens sæde i Danmark, hvis de reelle beslutninger træffes herfra, f.eks. af en hovedaktionær eller koncernledelse bosat i Danmark.

Det påhviler som udgangspunkt selskabet (spørgeren) at oplyse og kunne dokumentere de faktiske ledelsesforhold – hvem der træffer beslutningerne, hvorfra og hvordan – så Skatterådet kan placere ledelsens sæde. Konklusionen i det enkelte bindende svar afhænger af denne konkrete bevisvurdering.

LOV

Selskabsskatteloven § 1, stk. 6

§ 3 Dobbelt domicil: DBO artikel 4 og MLI artikel 4 (gensidig aftale)

Et selskab kan være fuldt skattepligtigt i to lande samtidig – typisk fordi det er registreret i ét land og har ledelsens sæde i et andet. Et sådant **dobbelt domicil** løses efter den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomsts artikel 4.

Efter den klassiske udformning af OECD's modeloverenskomst artikel 4, stk. 3, blev et selskab med dobbelt domicil anset for hjemmehørende dér, hvor den **virkelige ledelse** havde sit sæde ("place of effective management") – et kriterium, der ligger tæt op ad ledelsens sæde efter § 1, stk. 6. Som forarbejderne udtrykker det, frafalder Danmark den fulde beskatning, hvis Danmark efter overenskomsten ikke er hjemstedsstat:

"... denne beskatning frafalder alene, hvis de har dobbelt domicil, og Danmark i henhold til en indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke har denne beskatningsret."

For overenskomster, der er omfattet af den multilaterale konvention (MLI), er tie-breakeren for selskaber ændret. Efter **MLI artikel 4** afgøres et selskabs skattemæssige hjemsted ikke længere automatisk efter stedet for den virkelige ledelse, men ved **gensidig aftale (MAP)** mellem de to staters kompetente myndigheder, der bl.a. inddrager ledelsens sæde, registreringssted og øvrige relevante forhold. Indgås der ikke en aftale, opnår selskabet som udgangspunkt ikke overenskomstens fordele. Ledelsens sæde forbliver dermed afgørende for den interne danske fulde skattepligt efter § 1, stk. 6, men er efter MLI ikke længere i sig selv udslagsgivende for, hvilken stat der ved dobbelt domicil bliver hjemstedsstat.

Selskabsskatteloven § 1, stk. 6

LOV

§ 4 Flytning af ledelsens sæde ind og ud af Danmark – samspil med exitbeskatning

Flytning ind i Danmark. Flytter et udenlandsk selskab ledelsens sæde til Danmark, indtræder fuld skattepligt efter § 1, stk. 6. Aktiver og passiver, der herved kommer under dansk beskatning, anses for anskaffet til handelsværdien (indgangsværdier) på tidspunktet for skattepligtens indtræden.

Flytning ud af Danmark. Omvendt indeholder selskabsskatteloven § 5, stk. 7 en afståelsesfiktion: ophører den fulde skattepligt efter § 1 – eller bliver selskabet efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst hjemmehørende i udlandet – anses aktiver og passiver, der ikke fortsat er omfattet af dansk beskatning, for afhændet til handelsværdien på fraflytningstidspunktet. Forarbejderne fastlægger sammenhængen med ledelsens sæde:

"Hvis et SE- eller SCE-selskabs vedtægtsmæssige hjemsted flytter fra Danmark til udlandet, har det ikke umiddelbart skattemæssige konsekvenser, hvis selskabet efter flytningen (fortsat) ledes fra Danmark. I så fald vil selskabet fortsat være fuldt skattepligtigt til Danmark, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 6."

og videre:

"Hvis et selskab mv. ophører med at være skattepligtigt efter § 1 ... anses aktiver og passiver, som ikke fortsat er omfattet af dansk beskatning, for afhændet på fraflytningstidspunktet. Salgssummen ansættes til handelsværdien på fraflytningstidspunktet."

Det er altså afgørende, om ledelsen reelt flyttes med ud: bevarer Danmark ledelsens sæde (eller registreringen), bevares den fulde skattepligt, og exitbeskatningen udløses ikke. Indtil en lovændring i 2004 var § 5, stk. 7, formuleret med en direkte henvisning til, at "ledelsens sæde flyttes til udlandet"; bestemmelsen blev herefter gjort generelt anvendelig ved ophør af fuld skattepligt.

Den fuldt skattepligtige enheds indkomst opgøres efter § 8; efter territorialprincippet i § 8, stk. 2 medregnes indtægter og udgifter fra fast driftssted og fast ejendom i udlandet dog som udgangspunkt ikke.

LOV

Selskabsskatteloven § 1, stk. 6

Selskabsskatteloven § 5, stk. 7

Selskabsskatteloven § 8, stk. 1

§ 5 Parallel domstolspraksis: transparens og tilsidesættelse af udenlandske enheder

Spørgsmålet om ledelsens sæde afgøres i praksis først og fremmest i Skatterådets bindende svar og i Landsskatteretten. Højesterets transparens- og gennemstrømningsdomme belyser dog det beslægtede tema: hvornår en udenlandsk enhed tilsidesættes skattemæssigt, fordi realiteten vægtes højere end den formelle struktur.

I **BS-7029/2018-HJR** (Invacare) blev et nederlandsk kommanditselskab (C.V.) anset for skattemæssigt **transparent** efter danske regler, hvorved renterne blev anset for oppebåret af det amerikanske moderselskab.

Sagen illustrerer, at en udenlandsk enheds skattemæssige kvalifikation afgøres efter danske regler og dens reelle karakter.

I **BS-63473/2023-HJR** (Cook Denmark) blev svenske selskaber anset for gennemstrømningsselskaber uden reel råderet og substans:

"De svenske selskaber har ikke frit kunnet fastlægge anvendelsen af beløbene, og selskaberne må anses for at være gennemstrømningsselskaber."

Samme realitetsbetonede linje følger af **BS-69/2021-HJR** (NetApp/TDC) og **Sag 116/2021 og 117/2021** (Takeda/NTC), hvor selskaber uden reel økonomisk substans ikke kunne påberåbe sig overenskomst- eller direktivfordele.

Disse domme angår begrænset skattepligt efter **selskabsskatteloven § 2, stk. 1** og navnlig spørgsmålet om **retmæssig ejer** – der behandles selvstændigt i **retmaessig-ejer** – og ikke direkte ledelsens sæde efter § 1, stk. 6. De deler imidlertid det grundprincip, der også bærer ledelsens sæde-vurderingen: at skattemyndighederne og domstolene ser på, hvor og af hvem aktiviteten reelt udøves, frem for på den formelle indpakning. Spørgsmål om armslængdevilkår behandles i **transfer-pricing**.

LOV **Selskabsskatteloven § 2, stk. 1**

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om begrænset skattepligt af renter og begrebet 'retmæssig ejer' i koncernstrukturer	16.09.2024
	Højesteret · Højesterets dom om kildeskat på koncerninterne renter og retsmisbrug i Takeda- og NTC-sagerne	04.05.2023
	Højesteret · Højesteretsdom om udbytteskat, indeholdelsespligt og fortolkning af dobbeltbeskatningsoverenskomster	09.01.2023
	Højesteret · Højesterets dom om skattemæssig omgørelse af koncerninternt lån og fortolkning af ansættelsesbegrebet	06.11.2018

§ 6 **Sagsgang og prøvelse: bindende svar fra Skatterådet og klageadgang**

Skatterådets afgørelser på området træffes som **bindende svar** efter skatteforvaltningslovens regler herom, jf. **skatteforvaltningsloven § 21**. Principielle sager – herunder ofte sager om selskabers skattemæssige hjemsted og ledelsens sæde – forelægges Skatterådet, mens den løbende sagsbehandling og indstilling forestås af Skattestyrelsen.

Et bindende svar er som udgangspunkt **bindende for skattemyndighederne** i 5 år, jf. **skatteforvaltningsloven § 25**, medmindre de forudsætninger, svaret hviler på, ændres, eller faktum afviger fra det oplyste. Det understreger, hvorfor Skatterådet stiller krav om en fyldestgørende beskrivelse af de faktiske ledelsesforhold: svaret kan kun lægges til grund, hvis de reelle forhold svarer til de oplyste.

Processuelt kan Skatterådets/Skattestyrelsens afgørelser påklages til **Landsskatteretten** og derefter indbringes for domstolene (byret, landsret og i sidste instans Højesteret). Det er denne kæde, der gør, at de ovennævnte transparens- og gennemstrømningsdomme fra Højesteret korrigerer eller bekræfter den administrative linje i sager om udenlandske enheders skattemæssige stilling. Bevisbyrden for, at ledelsen – og dermed skattepligten – er placeret henholdsvis i eller uden for Danmark, påhviler som udgangspunkt den part, der gør gældende, at de reelle ledelsesforhold afviger fra det formelle registreringsland.

LOV

Skatteforvaltningsloven § 21	5
Ledelsens sæde og skattemæssigt hjemsted for selskaber	
Skatteforvaltningsloven § 25	

§ 7 Sammenfatning af den retlige ramme

Centrale takeaways for vurderingen af ledelsens sæde og skattemæssigt hjemsted for selskaber:

- Et udenlandsk registreret selskab bliver **fuldt skattepligtigt** til Danmark, hvis ledelsens sæde er her, jf. [selskabsskatteloven § 1, stk. 6](#) – registrering i udlandet er ikke til hinder herfor.
- Det afgørende er, **hvor den daglige ledelse reelt udøves**: som udgangspunkt direktionens sæde, men i holdingselskaber stedet for de reelle (bestyrelses-)beslutninger; det formelle mødested og registreringsland er ikke i sig selv udslagsgivende.
- **Dobbeltdomicil** løses efter DBO artikel 4; Danmark frafalder beskatningen, hvis Danmark ikke er hjemstedsstat. For MLI-omfattede overenskomster afgøres hjemstedet ved **gensidig aftale (MAP)**, ikke automatisk efter ledelsens sæde.
- Flyttes ledelsens sæde ud, så den fulde skattepligt ophører, udløses **exitbeskatning** efter [§ 5, stk. 7](#); bevares ledelsen i Danmark, bevares skattepligten, og exitbeskatning undgås.
- Skatterådet afgør spørgsmålet i **bindende svar** ved en samlet konkret vurdering; den parallelle domstolspraksis om transparens og gennemstrømning bekræfter, at realiteten – ikke den formelle struktur – er afgørende.

Fremstillingen fastlægger retsgrundlaget, forarbejderne og den parallelle domstolspraksis; den konkrete anvendelse i Skatterådets enkelte bindende svar beror på en samlet vurdering af de faktiske ledelsesforhold i den enkelte sag.

LOV

[Selskabsskatteloven § 1, stk. 6](#)[Selskabsskatteloven § 5, stk. 7](#)

REFERENCE Lovgrundlag

5 paragraffer

Selskabsskatteloven § 1	stk. 1, 6	Selskabsskatteloven § 2	stk. 1
Selskabsskatteloven § 5	stk. 7	Selskabsskatteloven § 8	stk. 1
Skatteforvaltningsloven § 21			

MATERIALE Citerede afgørelser

4 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

4

16.09.2024	Højesterets dom om begrænset skattepligt af renter og begrebet 'retmæssig ejer' i koncernstrukturer	63473-2023
04.05.2023	Højesterets dom om kildeskat på koncerninterne renter og retsmisbrug i Takeda- og NTC-sagerne	116-2021-- og-117-2021

09.01.2023	Højesteretsdom om udbytteskat, indeholdelsespligt og fortolkning af dobbeltbeskatningsoverenskomster	2688-3202
06.11.2018	Højesterets dom om skattemæssig omgørelse af koncerninternt lån og fortolkning af ansættelsesbegrebet	bs-7029-2018-hjr
